

1082 katoliških turških podanikov, 819 protestantov in 129.243 inozemcev. Statistika je sicer lepa veda, pa je suhoparna in — nezanesljiva.

XIV.

Stal sem na Galatskem mostu, ki veže Galato s Stambulom. Most leži na železnih ladjah in je dolg do 450 m. Lesen je sicer, pa širok, da malokateri tako: Na obeh straneh mostu so v Zlati rog, pravokotno na most, napravljene pomoli, ki služijo kot pristanišče lokalnim parobrodom. Na eni strani je mesto za parobrode, ki vozijo po Zlatem rogu noter gori do Ejuba na koncu zaliva; na drugi strani pa se ukrcajajo ladje, ki vozijo v Skutari, po Bosporu, do Princ-evskih otokov ali pa še dalje. Na teh lesenih, skrpanih pomolih je postavljenih celo število barak, ki služijo kot prodajavnice, kavarne in restavracije. Na teh pomolih se trži z južnim sadjem vsake vrste; na njih se gnete vedno vse polno ljudstva.

Čez most se valí vedno in vedno nebrojna množica ljudstva in kočij.

Na mostu se ti nudi prava pristna narodopisna razstava. Kakor v kalejdoskopu zreš tukaj sliko za sliko, prizor za

prizorom, in vendar se tvoje oko nikdar ne naveliča. Ne bom govoril o tem, da se ti z mosta odpira krasen razgled na vse strani; marveč postojva pol ure na mostu in opazuje množico, ki hiti čeznj! Saj so tukaj zastopani vsi narodi Evrope in Prednje Azije.

Kako si neki predstavljaš carigrajskega Turčina? Morebiti si bil vzel za merilo ono

Carigrad: Jüksek-Kaldyrym (Strme ulice), na levi Galatski stolp.

prislovico: „Turek ima široke hlače, dolge, dolge pa mustače.“ Misliš si Turčina oblečenega v temnordeče, široke hlače, ki so preklane še-le pri kolenih, široke pa tako, da bi lahko v njih shranil pet Evropevcov, da jih pohrusta za malico. Nosi naj kratek, rdeč